

II Księga Samuela

Rozdział 10

1. Następnie się zdarzyło, że umarł król Ammonitów, a rządy po nim objął jego syn – Chanun. 2. Wtedy Dawid pomyślał: Okażę się uprzejmym względem Chanuna, syna Nachasza, tak jak jego ojciec okazał się uprzejmym względem mnie. Więc Dawid posłał, by za pośrednictwem swoich sług, pocieszyć go po jego ojcu. Tak słudzy Dawida przybyli do ziemi Ammonitów. 3. Jednak ammonicy książęta powiedzieli do swego pana, Chanuna: Czy sądzisz, że Dawid posłał ci pocieszycieli w celu uczczenia twego ojca? Czy raczej Dawid nie posłał do ciebie swoje sługi w tym celu, by przepatrzyć i zbadać miasto, a następnie je zburzyć? 4. Wtedy Chanun ujął sługi Dawida i kazał im ogolić po połowie ich brody oraz poobcinać do połowy ich szaty, aż do siedzenia – po czym ich puścił. 5. A kiedy o tym doniesiono Dawidowi, naprzeciw wysłał im ludzi, bo ci mężowie zostali srodze zelżeni. I król im polecił: Zostańcie w Jerycho, aż wam odrosną brody – potem wróćcie. 6. Więc Ammonicy zobaczyli, że obrzydzili się Dawidowi, po czym ci Ammonicy posłali i wynajęli sobie Aramejczyków z Bet Rechob oraz Aramejczyków z Coby dwadzieścia tysięcy pieszych. Oprócz tysiąca mężów od Maacha oraz ludzi z Tob – dwanaście tysięcy mężów. 7. Zaś gdy Dawid o tym usłyszał, wyprawił Joaba, wraz z całym najdzielniejszym wojskiem. 8. A Ammonicy wystąpili oraz uszykowali się do bitwy przed samym wejściem do bramy; podczas gdy Aramejczycy z Coby i Rechob oraz ludzie z Tob, i od Maacha oddzielnie stali na polu. 9. Zatem Joab widząc, że zagraża mu napad z przodu i z tyłu, wybrał z wszystkich doborowych mężów Izraela i przygotował się przeciw Aramejczykom. 10. Zaś resztę wojennego ludu oddał pod dowództwo Abiszaja, swojego brata, i przygotował ich przeciw Ammonitom. 11. Nadto zarządził: Jeśli Aramejczycy będą mieli nade mną przewagę – ty przyjdiesz mi z odsieczą; zaś gdyby Ammonicy mieli przewagę nad tobą – ja ci pójdę na odsiecz. 12. Bądź mężnym i mężnie walczy my za nasz lud oraz za miasta naszego Boga; a WIEKUISTY niech uczyni, co uzna za dobre. 13. Tak Joab wystąpił do boju z Aramejczykami wraz z ludem, który miał przy sobie, ale przed nim uciekli. 14. Zaś Ammonicy widząc, że Aramejczycy ustąpili, również uciekli przed Abiszajem oraz cofnęli się do miasta. Lecz Joab porzucił Ammonitów oraz powrócił do Jeruszałaim. 15. A kiedy Aramejczycy zobaczyli, że zostali pobici przez Israelitów – znowu razem ściągnęli. 16. A Hadarezer wysłał i kazał wyprowadzić Aramejczyków z drugiej strony rzeki. Zatem przyciągnęli oni do Chelam, a Szobach – wódz wojsk Hadarezera, był na ich czele. 17. Gdy doniesiono o tym Dawidowi, zgromadził on wszystkich Israelitów, przeprawił się za Jarden i przybył do Chelam. A Aramejczycy przygotowali się przeciwko Dawidowi oraz wydali mu bitwę. 18. Lecz Aramejczycy uciekli przed Israelem; przy czym Dawid zabił Aramejczykom siedemset zaprzęgowych koni i czterdzieści tysięcy jeźdźców; także tak zranił Szobacha – wodza jego hufców, że tam umarł. 19. Zatem wszyscy królowie podlegli Hadarezerowi, widząc, że ponieśli klęskę od Izraela – zawarli pokój z Israelitami oraz im hołdowali; a Aramejczycy bali się nadal pomagać Ammonitom.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012